

The background of the cover is a photograph of a sunset over a river. The sun is low on the horizon, creating a warm orange and yellow glow that reflects on the water. The sky transitions from a pale yellow near the horizon to a clear blue at the top. Bare trees are silhouetted against the sky on the right side, and a grassy bank is visible on the left. The overall mood is peaceful and serene.

iona
MAGAZINE

Driemaandelijks nr. 10 / april 2021

Beste lezer,

De voorbije weken waren weken van contrasten. Er waren warme lentedagen en koude nawinterdagen. Er was de uitbundige sfeer van palmpasen en Pasen en het ingetogen samenzijn op onze stille wandeling. En waar we enerzijds in het hier en nu zo optimaal mogelijk door deze wereldwijde crisis trachtten te navigeren, maakten we anderzijds ook dromen en plannen voor de toekomst.

In de dagbesteding werd door zowel de jongeren als de volwassenen aan fijne projecten gewerkt. Een nieuwe samenwerking met de Buurderij werd op stapel gezet. We kregen een nieuwe kruidentuin en een grotere weide voor de geiten. Er werden vrolijke vaasjes geboren voor het frisse lentegroen dat overal de kop opsteekt. En ook onze seizoenstafels werden weer op heel wat moois getrakteerd.

De voorbije weken mochten we ook een beetje tijdreizen naar de verdere toekomst. In het kader van het masterplan dat we uitwerken voor onze infrastructuur, werden enkele architecten op Iona rondgeleid. Welke mogelijkheden zien zij voor onze zorggemeenschap? Hoe kunnen we onze gebouwen klaarmaken voor de toekomst op een ecologisch duurzame manier, met respect voor onze rijke geschiedenis en met optimaal gebruik van al het moois dat al aanwezig is? Hoe kunnen we dit project vormgeven op een manier die door de hele gemeenschap gedragen wordt? Het zijn boeiende verkennende vragen die veel in beweging brengen.

Midden in tijden van crisis durven dromen en naar de toekomst kijken: het geeft een bijzondere, wat vreemde dynamiek. En tegelijk is het misschien wel de uitnodiging aan ons allemaal: kunnen we blijven dromen en bouwen aan de toekomst, ook in beproevende tijden die zoveel van ons vragen? Kunnen we ons hier en nu blijven richten op al het mooie en het goede, in de kleine en grotere dingen? We doen in ieder geval ons best.

Ik wens je veel leesplezier.

*Jan Jacobs
Algemeen Directeur Iona vzw*

Blz. 6
Samenwerking met De Buurderij

Blz. 16
Met onze haantjes op tocht

Blz. 19
Stille wandeling

Zelfstandig waar mogelijk, begeleid waar nodig

Van 2001 tot 2003 werden op het domein van onze woongemeenschap vijf aanleunstudio's gebouwd. Hierin wonen cliënten die de vaardigheden hebben om met een hoge mate van zelfstandigheid alleen te wonen. Waar nodig wordt ondersteuning voorzien.

Zorgcoaches An Cortens en Ingrid Verreydt lichten de woonvorm toe en hoe deze binnen onze bredere zorgvisie past.

An en Ingrid: "De vijf aanleunstudio's zijn er voor onze gasten die redelijk zelfstandig zijn, maar nu en dan wel nood hebben aan wat ondersteuning. Wekelijks voorzien we voor hen een aantal vaste contactmomenten met een begeleider. Die momenten worden ingezet in functie van wat nodig of welkom is: een uitstapje, hulp bij praktische taken, een doktersbezoek, eens samen naar de winkel gaan. 's Nachts is er geen begeleiding voorzien, maar er is wel altijd permanentie op het domein voor eventuele noodgevallen."

Zorg en begeleiding op maat

"De leeftijden van de vijf bewoners in de studio's lopen sterk uiteen. De jongste bewoner is 23 jaar, de oudste is ondertussen 78 jaar. Wat hen verbindt, en wat hen onderscheidt van de cliënten in de leefgroepen, is dat ze met een grote mate van zelfstandigheid hun dagen kunnen invullen. Wie welke ondersteuning nodig heeft, is heel individueel. De oudste bewoner is ondertussen op pensioen en heeft wat meer zorg nodig. Voor die extra zorgtaken hebben we ook thuisverple-

ging en Landelijke Thuiszorg ingeschakeld. Zo maken we het samen mogelijk dat iemand die hier bijna zijn hele leven heeft gewoond ook op oudere leeftijd zo lang mogelijk op Iona kan blijven wonen.

Tijdens de individuele begeleidingsmomenten bekijken we per bewoner waar de behoeften op dat moment liggen. Zijn er geen specifieke noden, dan worden de contactmomenten als ontspanning gezien. Dan gaan we bijvoorbeeld eens wandelen, lezen we samen een krant of gaan we ergens een koffie drinken. Ook op lange winteravonden komt er wel eens een begeleider langs om eventuele eenzaamheid tegen te gaan. We bekijken samen hoe we de bewoners maximaal kunnen ondersteunen om aan hun vragen tegemoet te komen. Dat sluit ook aan bij de zorgvisie van onze gemeenschap: zorg en groeikansen op maat bieden, om de bewoners maximaal vooruit te helpen in hun leven."

Verbonden met de gemeenschap

"Van de bewoners in de studio's die nog studeren of werken, verwachten we dat ze deelnemen aan ons aanbod in de zorgwerkplaatsen, al dan niet in combinatie met een externe dagbesteding. Zo blijven ze met het dagdagelijkse gebeuren op Iona verbonden.

Ook de dagindeling wordt vormgegeven in functie van de individuele mogelijkheden en behoeften. Eén bewoner werkt

halve dagen extern, twee bewoners sluiten aan in onze dagbesteding en één iemand gaat twee dagen per week naar school en de andere dagen sluit hij in de voormiddagen aan bij de dagbesteding. In de namiddag is hij vrij. Dan poetst hij bijvoorbeeld zijn studio of heeft hij een individueel moment met zijn begeleider. Sommige bewoners hebben nog wekelijks contact met hun thuisomgeving, voor anderen is dat niet zo, omdat ze geen ouders meer hebben of omdat de situatie thuis geen frequent contact toelaat. Daarnaast hebben de bewoners hun contacten hier op Iona en soms ook met mensen in de omgeving. Een van onze bewoonsters gaat bijvoorbeeld regelmatig in de buurt paardrijden."

Gerieflijk, gezellig en groen

"De studio's zijn gebouwd met een groendak en hebben een mooi uitzicht op de natuur. Ze zijn uitgerust met een aparte inkom, een ruime leefruimte met schuifraam, een uitgeruste keuken, een slaapkamer, een bergruimte en een ruime badkamer met toilet, lavabo en bad. Alle studio's beschikken over een tv- en wifi-aansluiting. In een gemeenschappelijke ruimte zijn een wasmachine en droogkast voorzien. De meubels en andere huisraad worden door de bewoners zelf voorzien.

De warme maaltijden eten de bewoners samen met de rest van de gemeenschap in de Jorisaal. Wanneer dat door omstandigheden niet mogelijk is, wordt de maaltijd naar de

© Hilde Lenaerts

studio gebracht. Sommige bewoners vinden het ook fijn om in het weekend zelf een eenvoudige maaltijd te bereiden of op te warmen. Voor de broodmaaltijden doen de studio-bewoners in principe zelf hun boodschappen in het winkeltje op het domein. Ook voor het wassen van hun kleding en ander textiel staan ze zelfstandig in. Maar ook hier zoeken we waar nodig mee naar alternatieven. Eén bewoner heeft ondersteuning nodig bij het wassen, dus die helpen we daarmee tijdens de individuele begeleidingsmomenten. En onze oudste bewoner kan niet meer zelfstandig wassen of poetsen, dus zijn was gaat naar een wasserij en voor het poetsen hebben we een hulp ingeschakeld. De andere bewoners poetsen in principe zelf. Sommigen kunnen dat volledig zelfstandig, anderen krijgen hulp tijdens hun wekelijkse begeleidingsmomenten.

De huur en vaste kosten worden betaald via de persoonlijke tegemoetkoming woon- en leefkosten. De individuele zorgondersteuning wordt betaald met de punten uit de zorgrugzak. De woon- en leefkosten worden betaald via de individuele inkomensvervangende tegemoetkoming.”

Meer privacy en toch sociaal omhuld

“Een van de grote meerwaardes van deze woonvorm is dat hij bewoners die de leefgroepwerking ontgroeid zijn de kans

geeft om op het domein verder door te groeien naar een situatie die bij hun actuele vraag, mogelijkheden en noden past. De privacy en vrijheid zijn voor de bewoners van de studio's een pak groter dan we in een leefgroep kunnen bieden. Dat ze die extra ruimte krijgen is voor sommige gasten echt belangrijk. Enkele van onze bewoners wonen hier al sinds hun kindertijd en zijn zo geëvolueerd dat ze niet meer binnen de leefgroepwerking passen. Maar Iona is wel hun thuis en de gemeenschap is als het ware hun familie geworden. In de studio hebben ze als het ware het beste van twee werelden: enerzijds de warme omhulling en – waar nodig – de praktische steun van de gemeenschap en anderzijds de vrijheid die hoort bij een eigen plek. De studio-bewoners zijn vrij om al dan niet deel te nemen aan de jaarfeesten. Bij degenen die nog studeren en werken moedigen we het wel aan. Voor onze gepensioneerde bewoner zijn de feesten wat te druk, dus die kiest meestal voor de rust.

De studio-bewoners trekken er soms ook samen op uit en nu en dan organiseren we een activiteit die specifiek voor hen is bedoeld. Daarbij sluiten ook enkele mensen aan die extern wonen, maar die wel op Iona naar de dagbesteding komen. Dat gaat dan bijvoorbeeld om een gezamenlijk kerstfeest, een barbecue of een uitstap. Die onderlinge verbondenheid voelen doet de gasten deugd.”

Mooie samenwerking met de Buurderij

Sinds begin maart werkt Iona samen met de Buurderij, een initiatief van Boeren en Buren dat volgens de principes van de korte keten werkt. Mensen uit de buurt kunnen er wekelijks een waaier aan verse producten van lokale boeren en producenten kopen. Goed voor het milieu, goed voor de lokale economie én goed voor warme menselijke contacten in eigen streek.

Patrick Baeten: "De Iona bakkerij is een van de werkgebieden in ons dagbestedingsaanbod voor volwassenen. We bakken er dagelijks diverse broodsoorten en ook koekjes, granola, taarten, cakes en ander gebak. In de eerste plaats is het een initiatief voor en door onze eigen gemeenschap. We bakken onze broden en andere producten voor de kinderen, jongeren en volwassen bewoners en voor de medewerkers op Iona.

Daarnaast verkopen we extern ook een aantal producten, op kleine schaal. Zo brengen we elke tweede dinsdag van de maand onze bakkerijproducten aan de man op de markt in Nijlen. Op Goede Vrijdag zijn we jaarlijks steevast van de partij op de Kruiskesmarkt in Bevel. En sinds maart worden onze producten nu ook iedere woensdag via de Buurderij verkocht. Het zijn stuk voor stuk initiatieven die mooi aansluiten bij een van onze belangrijkste doelstellingen: bouwen aan de inclusie van onze cliënten in de samenleving en in het lokale gemeenschapsleven."

Hoe is de samenwerking met de Buurderij ontstaan?

Patrick: 'Ioana Simionescu organiseert de Buurderij in Nijlen. Zij is een bekend gezicht op Iona: ze heeft in het verleden nog een landbouwstage bij ons gevolgd. Het contact met haar was de opstap naar een samenwerking op maat van onze bewoners. We krijgen echt de vrijheid om producten aan te bieden op een manier die voor onze mensen goed voelt en haalbaar is. Normaalgezien moet je als producent zelf wekelijks aanwezig zijn op de verkoop. Omdat dit voor onze gemeenschap niet haalbaar is, heeft een vrijwilliger van Boeren en Buren die taak van ons overgenomen. Daar zijn we uiteraard heel dankbaar voor.

We kunnen ook zelf bepalen hoeveel producten we aanbieden per week. Onze bakkerij voorziet nu voor de Buurderij wekelijks 5 kg speculaas, 5 kg koekjes, 5 kg granola en 10 broden. We zijn een kleine bakkerij en door de beperking van onze mensen werken we op een ander tempo dan in een klassieke bakkerij. Dat we zelf de controle hebben over wat we aanbieden, maakt de samenwerking werkbaar, want de zorg en begeleiding blijven uiteraard altijd op één staan. Door de hoeveelheid producten voor verkoop te begrenzen, creëren we geen stress voor onze mensen. Iedereen motiveren en betrekken is niet altijd evident, maar samenwerkingen als deze dragen wel bij aan het ontwikkelen van wilskracht bij onze bewoners, en aan het gevoel zinvol werk te doen. Weten dat de producten extern verkocht en gesmaakt worden, zet onze bewoners in hun kracht. Ze voelen zich terecht trots en het vergroot hun eigenwaarde en zelfvertrouwen. Iedereen werkt naar eigen vermogen mee. We hebben goede bakkers en we hebben bewoners die helpen bij het netjes inpakken van de producten."

Welke producten worden zoal verkocht bij de Buurderij?

Patrick: "Je vindt er onder andere groenten, fruit, vlees, eieren, zuivel, brood en honing, geproduceerd door een 20-tal lokale boeren en producenten. Vanuit Iona bieden we granola, zuurdesembrood, boterkoekjes en ambachtelijke speculaas aan. Al onze producten bestaan hoofdzakelijk uit biologische grondstoffen en uit grondstoffen die we op ons eigen domein gewonnen hebben. Zo worden bijvoorbeeld de walnoten en hazelnoten die we hier op Iona oogsten, verwerkt in granola en gebak. Ons zuurdesembrood maken we op ambachtelijke wijze, zonder gist, en we laten het 18 uur rijzen voor een extra lekkere smaak. Onze keuze om ambachtelijk, lokaal en zoveel mogelijk biologisch te werken sluit perfect aan bij de werking en principes van Boeren en Buren.

Het verkoops- en ledensysteem van de Buurderij zit ook mooi in elkaar. Als lokale producent kun je zowel je werking als je producten mooi in de kijker zetten op de website van de Buurderij. Voor de leden staan alle producten handig samen en ze geven hun bestelling online door. Ieder lid heeft een persoonlijk nummer, dus wij zetten de bestellingen per klant klaar en hoeven gewoon het ledennummer op de zak te vermelden. Zo kan alles op de verkoopavond makkelijk aan de juiste mensen bezorgd worden. Dat werkt vlot en heel fijn."

Hoe was de verkoop tijdens deze eerste maand?

Patrick: "Toch wel een succes. We draaiden vorige maand zo'n 366 euro omzet, waarvan we – na aftrek van alle onkosten en grondstoffen – ongeveer 200 euro overhielden. De Buurderij rekent een werkingskost van 23 procent, de rest van de inkomsten vloeit terug naar onze werking. Voor een kleine bakkerij als de onze is dat een mooi bedrag. Even was er de bezorgdheid of we een extra verkoopkanaal wel zouden aankunnen. Want we verkopen ook op kleine schaal producten aan onze eigen medewerkers en rechtstreeks via de bakkerij. Die bezorgdheid bleek ongegrond, wat heel fijn is. Het initiatief voelt als een mooie win-win waar iedereen beter van wordt. Ik wil graag mijn collega Kurt bedanken voor zijn hulp bij het vormgeven van de teksten voor de website van de Buurderij. Katelijne bedank ik graag voor haar mooie tekeningen op de zakjes waarin we onze producten verpakken. En natuurlijk ook een grote dankjewel aan al onze cliënten, die het mogelijk maken dat we dit samen verwezenlijken.

Ik ben zelf naar onze eerste Buurderijverkoop geweest om kennis te maken. Wanneer het warmer weer wordt en de maatregelen versoepelen, zou ik graag ook eens langsgaan met een paar bewoners. Zo zien ze waar onze producten verkocht worden en kunnen ze de sfeer opsnuiven en wat lokale mensen ontmoeten."

Meer weten over Boeren en Buren?

Op www.boerenenburen.be vind je meer info.

Een nieuwe kruidentuin

Ons tuinteam stak de voorbije weken de handen uit de mouwen in de dagbesteding en legde een gloednieuwe kruidentuin aan.

Kurt De Herdt: "Voor het keukenraam stonden tot voor kort vier of vijf compostbakken in gerecycleerd plastic waarin de kruiden groeiden. Op zich een goede locatie, zo dichtbij de keuken. Het nadeel was wel dat we de kruiden de hele zomer lang water moesten geven, omdat ze niet in vaste grond stonden. Daarom heb ik in overleg met Frank de keuze gemaakt om samen met onze gasten de kruidentuin terug naar de grond te brengen.

We hebben de oude bakken afgebroken en alle kruiden tijdelijk een onderkomen in de serre gegeven. De vrijgekomen grond hebben we vervolgens bewerkt en gevoed met compost van de herfstbladeren op ons domein. Als je herfstbladeren verzamelt en een tweetal jaar laat rusten, krijg je bladcompost."

Minder onkruid, minder wieden

Kurt: "De vrijgekomen oppervlakte hebben we terug ingelegd met op maat gezaagde palen van onze houtkanten. Christiaan heeft ze ontschorst, zodat we ze als afboording van ons tuintje konden gebruiken. We hebben ook een paadje gemaakt en het vogelhuisje terug op een paal gezet. Daarna hebben we alle kruiden teruggeplaatst. Als grondbedekking hebben we hakselhout gebruikt van de appel- en perenboom die we gesnoeid hebben. Onze gasten hebben de takken zelf verhakseld. Door de aarde te bedekken met hakselhout blijft de grond vochtiger.

Je krijgt minder onkruid en moet ook minder wieden.

Het was een heel fijn winterproject om samen met onze gasten van de tuinwerking te doen. Ze hebben er hard aan meegewerkt en zijn terecht trots op het resultaat."

Kruidenweelde

Kurt: "De kruiden die in de Iona keuken het meest gebruikt worden hebben we niet geplant, omdat we die al in grote hoeveelheid in de serre kweken. Het gaat om dille, peterselie, basilicum en kervel. Onze koks maken daar regelmatig dankbaar gebruik van bij het maken van pesto, slaatjes, soep en vissaus. We zorgen ervoor dat die vier kruiden het hele jaar lang in de serre voorradig zijn en zaaien regelmatig bij. In ons kruidentuintje aan de keuken staan de meer gangbare kruiden die we in de keuken af en toe nodig hebben, zoals munt, pepermunt, lavas, bonenkruid, oregano, rozemarijn, salie en bieslook. Daarnaast hebben we ook gekozen voor een paar minder gebruikelijke planten, zoals sedum en artisjokplant, omdat die hele mooie bloemen geven. Sedum is niet eetbaar, maar het is wel een handig kruid om in de buurt te hebben. Het heeft een ontsmettende werking en is geneeskrachtig bij wondjes.

Binnenkort zaaien we nog een hoekje in met eetbare bloemen, zoals goudsbloem en bernagie. Fijn voor de bijen én leuk om af en toe in onze slaatjes te verwerken."

Meer ruimte voor de geiten

De volwassen bewoners van het tuinteam en de jongeren van het Werkhuis sloegen figuurlijk de handen ineen en creëerden een grotere weide voor de geiten. Een fijne en geslaagde samenwerking!

Onze medewerker Jannes had een idee. Wat als we de niet zo aantrekkelijke hout-, compost- en takkenhopen naast de oprit van ons domein verplaatsten naar een minder zichtbare plaats? En wat als we met de vrijgekomen oppervlakte aan de stallen een grotere weide zouden maken voor onze geitjes? Het idee werd enthousiast onthaald.

De handen uit de mouwen

De takken, het hakselhout en de composthopen werden door de volwassenen van de tuinwerking verhuisd naar hun nieuwe onderkomen, dichtbij de groentetuin en de dieren. Vervolgens werd de beukenhaag verplaatst. Nu is de geitenweide niet alleen groter, maar bestaat ze voortaan ook uit twee afzonderlijke delen, waardoor wisselbegrazing mogelijk wordt. Wanneer de geiten in het ene deel grazen, kan het gras in het andere deel rusten. Maarten Nieuwdorp: "We waren blij verrast door Jannes' voorstel om de weide uit te breiden. Het is absoluut een meerwaarde voor onze dierenwerking. Het nieuwe stuk weide werd door de volwassenen van de tuinwerking vrijgemaakt en zaaiklaar gemaakt. Ze hebben heel mooi werk geleverd. Jannes heeft ook lavendel geplaatst en een poortje en een oprijplank gemaakt, zodat iedereen de dieren goed kan bekijken. Daarna was het aan ons om het project met de kinderen en jongeren van de dierenwerking verder op te nemen."

Wilde zomerkastanje

Maarten: "Het nieuwe stuk weide hebben we ingezaaid met een weidemengstel en afgezet met draad en weidepalen. De palen werden gerecupereerd uit de houtwallen die hier rond het domein staan. Ze moeten vijfjaarlijks afgeknot en gesnoeid worden. Dat hebben de jongeren nu al voor een groot deel gedaan. Wilde zomerkastanje leent zich ideaal voor het maken van weidepalen. Het hout is heel hard en duurzaam, waardoor het niet snel rot in de grond. Samen met de jongeren hebben we de palen ontschorst en er punten aan gezaagd. We gebruiken zoveel mogelijk het materiaal dat het domein ons biedt. Zo maken we de kring ter plaatse rond. We besparen er ook flink wat geld door. Nieuwe weidepalen kosten toch al gauw 8 tot 10 euro per paal. We hebben ook een afspanning geplaatst om te vermijden dat de geiten aan de bomen knabbelen."

Mooi nieuw plekje

Maarten: "Het is een heel mooi en tof plekje geworden. We zijn blij dat we, door de handen ineen te slaan, dit project hebben kunnen waarmaken. We moeten er soms wat over waken dat we niet teveel hooi op onze vork nemen, letterlijk en figuurlijk. Maar het is tof om samen te werken, nieuwe ideeën te delen en elkaar met ons enthousiasme aan te steken. De timing voor dit project was ook ideaal, want onze geitjes zijn gedekt. Er komt binnenkort dus een uitbreiding aan."

Nieuw leven in aantocht!

De Kempische Geit is met uitsterven bedreigd. Je vindt er nog maar zo'n driehonderd van op aarde. Stichting Levend Erfgoed zet zich in voor de instandhouding ervan. En ook bij Iona dragen we graag ons steentje bij aan het behoud van deze mooie, zachtaardige geiten.

Maarten Nieuwdorp: "We hebben voor Iona een Kempische geit en een Kempische geitenbok aangekocht via Stichting Levend Erfgoed. De bok hebben we tijdens de paringstijd twee keer een tijdlang samen gezet met Mientje, onze Kempische geit, en met onze gewone melkgeit Pippa. Van Mientje weten we zeker dat ze zwanger is. Dat heeft de dierenarts bevestigd. Van Pippa weten we het niet met zekerheid, al hebben we wel een groot vermoeden. Ergens tussen midden april en eind juni verwachten we dat de geiten zullen bevallen. Het tijdstip hangt af van de periode waarin ze bevrucht zijn.

Meestal bevallen geiten van één of twee geitjes. Pippa is eerder al eens van drie bokjes tegelijk bevallen, wat uitzonderlijker is.

Wanneer Pippa nu bevalt, zullen de jonge geitjes deels Kempisch bloed hebben. Die kunnen we dan verder gaan doorkruisen met onze Kempische geiten. Je mag dat één keer doen om het ras te behouden. Zo kan het Kempische geitenbestand terug aangroeien.

Wanneer Mientje bevalt, krijgt ze raszuivere Kempische geitjes. Kempische geiten zijn langharig. Omdat ze niet zoveel melk geven, werden ze niet actief

gekweekt en is het bestand sterk uitgedund. We zijn blij dat we hen hier op Iona een thuis kunnen geven en hen weer wat mee op de kaart kunnen helpen zetten. Ze zijn heel mooi en heel aangenaam in de omgang."

Bijzondere belevenissen

Maarten: "Een geit kan in principe prima alleen bevallen, al proberen we wel in de buurt te zijn wanneer het zover is. Bij de vorige worp moest een van de vruchtzakken opengemaakt worden. Als we er niet zijn, bijt de moedergeit de vruchtzak zelf open, maar het

was toch fijn dat we er waren om te helpen. We hopen er dus nu opnieuw bij te kunnen zijn. De geboorte meemaken is voor de gasten een bijzondere belevenis.

Als de jonge geitjes groot genoeg zijn en er wat melkoverschot is, zouden we graag ook wat experimenteren met het zelf maken van geitenkaas, een tof product. Ik heb vroeger al eens geitenkaas gemaakt en Raf is ook geïnteresseerd om het samen eens uit te proberen met de jongeren van het Werkhuis. De nadruk zal nooit op productie liggen, het gaat ons vooreerst om het proces. Als we met de gasten wat kaas kunnen maken voor de leefgroepen en kunnen leren pasteuriseren, zou dat al heel tof zijn. We willen alles ook hier op een natuurlijke en organische manier laten verlopen. Het belangrijkste is dat de

dieren met respect behandeld en goed verzorgd worden en dat we hen als dank voor de melk die we gebruiken ook zoveel mogelijk teruggeven."

Diervriendelijk leren en experimenteren

Maarten: "De komende tijd willen we met het Werkhuis vooral onze assistentie en begeleiding met de dieren verder uitbouwen. Het is heel aangenaam en leerrijk voor de gasten om de dieren te verzorgen en te ontdekken hoe we met hen kunnen samenleven op een zo natuurlijk mogelijke manier. Een vriendin van mij is als vrijwilliger aan het werk bij het Stedsmuseum in Lier. Daar zijn ze momenteel de wolgeschiedenis van Lier aan het uitwerken. Blijkbaar waren er vroeger veel schapenhandelaars in Lier die vanuit de valleien in

Kessel kwamen. Wol was een belangrijk product voor de streek. Het museum wil graag workshops gaan organiseren om de ambachten van toen weer tot leven te wekken. Het lijkt me leuk daar een mogelijke samenwerking te bekijken en eventueel eens een dagworkshop op maat van onze gasten te organiseren. Hoe mooi zou het zijn om hen te leren viltten, weven en spinnen met de wol van onze eigen schapen? Wol is een heel zacht en wat vettig materiaal. Het geeft veel mogelijkheden om mee te werken met onze cliënten. De wat sterkere jongeren kunnen de ambachten leren, voor anderen zal vooral de beleving en het voelen van het materiaal centraal staan. We hopen dat we ook hier weer een mooi en geslaagd korte keten-verhaal kunnen realiseren."

REFLECTIE

"Onderschat de kracht niet van een aanraking, een glimlach, een luisterend oor, een aardig woord of een oprecht compliment. Het zijn daden van liefde die de potentie hebben om een leven te veranderen." - *Leo Buscaglia*

De paastijd

Het is geen geheim: op Iona houden we ervan het leven te vieren. Samen met onze bewoners bewegen we ons doorheen de dagen en jaren op het ritme van de seizoenen. De christelijke jaarfeesten zijn ankers én hoogpunten in ons jaar. In deze editie van Iona Magazine buigen we ons over de paasperiode en hoe we deze in onze gemeenschap beleven.

Martine De Bie: "Net zoals Kerstmis het hoogtepunt is van de adventstijd, is Pasen het hoogtepunt van de paastijd en het slotfeest dat het einde van de vasten markeert. De adventstijd wordt op Iona nog heel actief beleefd. De vastentijd is minder aanwezig.

We vieren wel carnaval en ook de laatste week van de vastentijd – de Stille Week – beleven we op Iona actief, met onder andere Palmpasen, een stille wandeling en uiteindelijk Pasen. In die week werken we veel met beelden en hebben we ook in het ochtendlied telkens aandacht voor het lijdensverhaal. Het is een condense tijd die zich goed leent voor het beleven van bepaalde beelden. Er is het beeld van strijd, zowel innerlijk als uiterlijk – de strijd die Jezus leverde en die ook in ons als mens zit. Er zijn beelden van broederschap en liefde, van dienen en verraad, van eenzaamheid en verlaten zijn, van sterven en weer tot leven komen."

Reizen doorheen de Stille week

Martine: "Iedere dag van de Stille Week hoort bij de sfeer van een bepaalde planeet. Daar trachten we die dag iets rond te doen. We geven de sfeer weer met een kort verhaal, een beweging, een houding. Op witte donderdag, de dag van de voetwassing, knielen we bijvoorbeeld even. Dat geeft een nederig, dienstbaar gevoel. Daarnaast zingen we dagelijks tijdens het ochtendlied ook het lied 'Goede Week', waarin de essentie van iedere dag van de Stille Week bezongen wordt.

De Stille Week start met Palmpasen. Die dag herdenken we dat Jezus op een ezelsveulen aankwam in Jeruzalem en door de mensen herkend werd

als hun koning. Een jubeldag! Palmpasen vieren we hier bij Iona met een Palmpasentocht met versierde stokken met een haantje erop. Dan zingen we liedjes en verstoppen we eitjes voor elkaar. De rest van de week volgen we in onze ochtendliederen en -gebaren de lijdensweg van Jezus, tot het moment van zijn heropstanding. Hoe hij werd verraden en uiteindelijk ook vermoord."

Van maandag tot zaterdag

Martine: "Maandag, de dag van de maan, belichaamt de schaduwkant, het duister van de de nacht. Het is de dag van de vervloeking van de vijgenboom en de afwijzing van alle verkoopwaar uit de tempel. Met deze twee krachtige handelingen wees Jezus het oude geloof af, dat geen vruchten droeg, om het te laten plaatsmaken voor het geloof vanuit het hart.

Ook op **dinsdag**, de dag van Mars, is de energie pittig. Het was de dag van de woordenstrijd. Jezus werd op de rooster gelegd en onderzocht. De autoriteiten herkenden en erkenden zijn wezen niet. De vragen die de farizeeërs en de overheid hem stelden, waren als dolksteken. Ze kwamen voort uit angst voor het wezen van Christus. Jezus beantwoordde de gevechtshouding met zijn geheime wapen: de liefde. Hij strijdde niet mee, maar antwoordde met wedervragen en liefde.

Woensdag, de dag van Mercurius, is een dag van tegenstellingen. De woorden tegenover de daden, het rumoer van de buitenwereld tegenover de innerlijke strijd. Jezus stond die dag ook, als bemiddelaar en genezer, tussen hemel en aarde, tussen Judas en Maria Magdalena. Witte **Donderdag**, de dag van Jupiter, was de

dag van de voetwassing, het laatste avondmaal, het delen. Het gebaar dat daarbij hoort is dat van het knielen, en van het openen van de handen in een gevende houding. Het is ook de dag waarop Judas Jezus verraadt en waarop de leerlingen niet waken, maar slapen. Op Goede **Vrijdag**, de dag van Venus, werd Jezus gekruisigd. Die dag herdenken we op Iona traditioneel met een stille tocht langs de Nete, naar de Kruiskensberg. Dat is een mysterieplaats in Nijlen, waar jaarlijks op Goede Vrijdag een viering plaatsvindt aan de kapel. Bij deze dag hoort het beeld van het zaadje, dat wordt begraven in de aarde om krachtig weer boven te komen. Heel symbolisch. De stille tocht is altijd een bijzonder gebeuren voor onze gemeenschap. Het samen in stilte zijn, het naar binnen gaan... het wordt echt beleefd.

Op Stille **Zaterdag**, de dag van Saturnus, werd Jezus in het graf gelegd. Die dag moet het zaadje de kracht vinden om te ontkiemen."

Pasen en Paasmaandag: halleluja!

Martine: "En dan is er Paaszondag. De dag van de zon. De dag van het halleluja, van de wederopstanding van Christus uit de dood. Op deze dag vieren we dat de dood niet het einde is, maar het begin van een nieuw leven. We vieren de immense kracht die in een schijnbaar klein zaadje schuilt. Het feest duurt twee dagen; het wordt ook op Paasmaandag gevierd. En eigenlijk klinkt de paastijd ook later op het jaar nog verder, op Hemelvaart en Pinksteren. Op Hemelvaart vieren we dat Jezus ten hemel rees, op Pinksteren herdenken we de dag waarop datgene wat op Pasen zelf nog niet begrepen werd, ten volle in de helderheid kwam. Pinksteren was de dag waarop de apostelen van Jezus verlicht werden door de Heilige Geest, zodat ze de paasgedachte verder konden uitdragen in de wereld."

Tijd van overvloed en nieuw leven

Martine: "De datum waarop Pasen valt, gaat van oudsher samen met de stand van de maan. Pasen valt altijd op de eerste zondag na de volle maan die volgt op Ostara, het begin van de lente op 21 maart. De volle maan valt dus altijd in de Stille Week, wat best bijzonder is. De aarde staat dan tussen de zon en de maan, wat heel symbolisch is voor de licht- en schaduwkant van het leven.

Pasen is ook het feest van het nieuwe leven in de natuur. Er worden weer kuikentjes, lammetjes en geitjes geboren, de bomen en bloemen gaan weer bloeien. De eieren staan symbool voor vruchtbaarheid en kracht, en voor de overvloed die terugkeert na een lange tijd van karigheid en winterse ontbering. Op Iona staan de volwassen bewoners op Pasen traditioneel vroeger op om op het Columbusplein bij de Joriszaal eitjes te verstoppen voor de kinderen. Daarbij worden ook altijd enkele bijzonderheden verstoppt. Wie die vindt, krijgt een extra pakje chocolade. Dat spelelement zorgt altijd voor extra plezier. Na het zoeken van de eieren drinken we traditioneel met de hele gemeenschap chocomelk en eten we een koffiemoek. Er wordt ook een paasverhaal verteld. Daarna gaat iedereen genieten van een paasbrunch in de eigen leefgroep. Dit jaar hebben we voor een alternatief gezorgd en een paasspel georganiseerd in de grote zaal, met activiteiten als koekhappen, eieren tekenen en liedjes zingen. In de namiddag hebben we een wandeling gemaakt. Het was weer een mooi en feestelijk gebeuren. Ook op onze seizoenstafels en in de leefgroepen werd het paasgebeuren zichtbaar gemaakt. We gingen creatief aan de slag met eieren, nesten en vogeltjes, de Paashaas en konijntjes, elfjes, bloemenkinderen en mooie, kleurrijke bloemenkransen."

2 COLLEGA'S KOMEN SAMEN VOOR EEN INTERVIEW

tekst: Petra Luyten

De praatstok

De praatstok belandde deze keer in de virtuele handen van Fien Caeyers en Inne Renders. Petra en Jan interviewden hen via Hangout. Een gesprek over projecten, de jaarfeesten en werken in vrijheid. Roos kon er ditmaal niet bijzijn. Zij sluit aan bij de volgende Praatstokronde.

Sinds wanneer werk je bij Iona en was dit een bewuste keuze?

Inne R: "Ik werk bij Iona sinds 2017. Ik had hier toen al twee jaar stage gelopen, in het kader van mijn opleiding orthopedagogie aan HOGent. Na die stageperiode kwam er een vacature vrij voor een functie die ik graag wilde opnemen, dus dat kwam mooi uit."

Fien: "Ik ben hier gestart in oktober 2017. Voordien werkte ik in een bedrijf in de sociale economie. Ik was op zoek naar een beter work-life balans en werd gecontacteerd door Rainbow Management, een adviesbureau. Ze stelden me een vacature voor bij Iona vzw, die ik zelf niet gevonden was. Ik was direct geïnteresseerd, want ik had eerder zelf al eens gesolliciteerd bij Iona, maar daar was toen geen reactie op gekomen. Nu kon ik wel beginnen. Sinds ik hier werk zijn er al een aantal veranderingen geweest in mijn job. Dat was soms aanpassen, maar over het algemeen was het hier altijd heel fijn werken."

Wat vind je het leukste aan je job?

Inne R: "Dat ik vrij autonoom kan werken en de vrijheid heb om mijn dagen en uren zelf vorm te geven. Ik het begin was ik hierin zoekende, nu vind ik het een troef. Maar het leukste vind ik dat je hier zelf je stempel op de werking kunt drukken. Wil je rond bepaalde thema's werken of eens een project doen, dan kan dat. Heel fijn."

Fien: "Er zijn heel veel aspecten waarvan ik geniet. De contacten met de vele, lieve collega's, het samen zoeken naar oplossingen: ik vind dat superleuk. Ook de ruimte die er is om aan je eigen projecten te werken, vind ik heel aangenaam. Je voelt echt dat dat hier kan."

Welke andere job zou je graag willen doen binnen Iona?

Inne R: "Ik werk nu bij de kinderen en doe de slapende nacht bij de volwassenen. Bij de volwassenen gaat het er heel anders aan toe. Ze zijn zo anders dan de kinderen. Dat fascineert mij, ik wil daar wel meer van weten. Ik zou dus wel eens willen proeven van de dagbesteding voor volwassenen. Het creatieve aspect van werken in de Schakel, de keuken of de tuin lijkt me boeiend."

Fien: "Ik zou wel eens met mijn twee voeten in het werkveld willen staan, in een leefgroep of in de dagbesteding. Maar eigenlijk vind ik alle deelwerkingen even boeiend. Eens meewerken bij de klusjesdienst lijkt me bijvoorbeeld ook boeiend. Wat maken die mee? Ik weet dat eigenlijk niet."

Inne R: "Altijd welkom bij ons, Fien!"

Fien: "Ik moet dat eens doen. Eén keer per jaar eens meedoen. En eens op de stoel van Jan zitten."

Wat is jouw favoriete jaarfeest bij Iona?

Inne R: "Vroeger kende ik alleen de klassieke jaarfeesten: Kerstmis, Sinterklaas en Pasen. Als ik moet kiezen, dan ga ik voor Sint-Jan. Een vrolijk zomers feest. Iedereen is buiten, er wordt aan volksdansen gedaan, je springt naar de bel met een stok. Het enthousiasme op dat feest is heel aanstekelijk."

Fien: "Ik maak niet veel jaarfeesten mee, maar ik heb wel een speciale band met advent. De eerste persoon die ik hier echt leerde kennen, was Peggy. Ze nodigde me uit om mee te doen met de adventstuin. Toen heb ik me voorgenomen om regelmatig deel te nemen aan een feest. Alleen weet ik niet of dat vanuit de administratie altijd kan en mag. Ik overweeg om deel te nemen aan Palmpasen. En misschien ben ik voortaan ook op andere feesten wat vaker van de partij."

Deze vragen willen de vorige Praatstokcollega's jullie stellen:

Kristel: "Inne, als je drie wensen mocht doen over wat je De Link zou toewensen, welke wensen zouden dat dan zijn?"

Inne R: "Ik organiseer graag dingen. Projecten en kampen zijn vrij nieuw voor mij. Ik zou het wel leuk vinden om een paar leuke extra projecten te kunnen ontwikkelen op maat van onze gasten. Mijn tweede wens is dat er een verjonging komt bij onze bewoners. Onze jongste is 19 jaar. Het zou jammer zijn als onze werking zou stoppen omdat onze gasten doorstromen naar de volwassenenwerking. En mijn derde wens is dat we er alert op zijn dat we een warme en omhullende omgeving blijven creëren. Dat warme en gezellige aspect wordt altijd benoemd als mensen in onze werking binnenkomen. Ik wens dat we erop inzetten om dat te blijven behouden."

Veronique: "Fien, wat inspireert jou bij Iona?"

Fien: "Heel eenvoudig: de mensen en de omgeving. Voor mij is dat de kern van mijn job: de gasten, de medewerkers, de mensen die hier op bezoek komen. En ik vind het super dat ik hier elke dag in aanraking kom met iets dat ik nog niet wist."

Inne, welke historische gebeurtenis zou je bij willen wonen als dat zou kunnen?

"Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in kunstgeschiedenis. Ik zou terug in de tijd willen gaan naar de tijd van Rubens en eens met die mens aan tafel zitten. Dan zou ik een babbeltje met hem doen en vragen hoe hij die tot die creaties komt. Ik ben al verschillende keren in het Rubenshuis geweest."

Vraag van de dag

We schotelen Inne en Fien ieder een andere vraag voor

Fien, met welke beroemdheid zou je goed kunnen opschieten?

"Dat is een moeilijke vraag. Ik vind Eric Whitacre, een Canadese koorleider die mensen met elkaar wil verbinden. Ik vind dat een ongelooflijk knappe mens, zowel innerlijk als uiterlijk. Ik heb de kans gehad om eens met hem te babbelen en zou wel eens met hem aan tafel willen zitten. Ik had ook een filmster kunnen kiezen, maar geef mij maar mensen met een boodschap."

Wie kiezen jullie voor de volgende praatstok? Welke vraag zou je aan deze collega willen stellen?

Inne R: "Ine De Neef, als je eender welk project op Iona zou mogen uitwerken of verwezenlijken: welk zou dat zijn?"

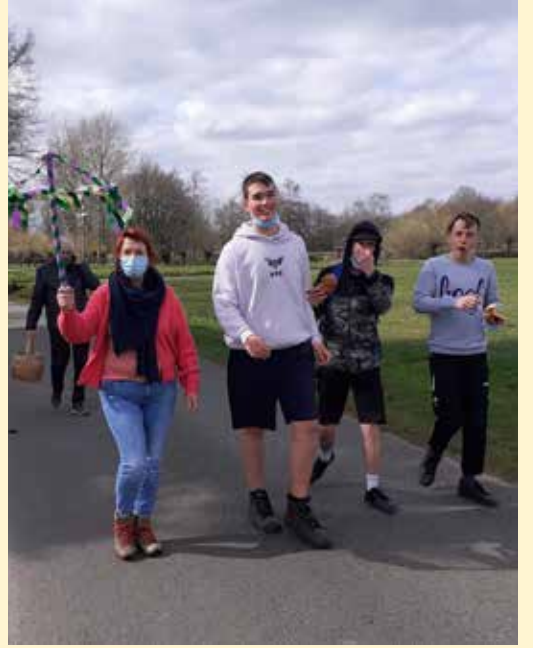
Fien: "Kathleen, als je geld genoeg hebt om te investeren in de organisatie, waarin zou je dat investeren?"

Met onze haantjes op tocht

Op Palmzondag, het begin van de Goede Week, wordt de feestelijke intocht van Jezus in Jeruzalem herdacht. Op Iona vieren we dit jaarfeest traditioneel met een palmpasentocht. Stokken versieren, paasliedjes zingen en eitjes verstoppert en zoeken... het was weer een mooie belevenis voor jong en oud!

Inne Renders: "Bij de kinder- en jongerenwerking hebben we ons voor de palmpaaswandeling in twee groepen verdeeld. De wandelaars in de eerste groep hebben de eitjes verstopt. Een kwartier later vertrok de tweede groep, die de paaseitjes mocht zoeken en rapen. We hadden gelukkig mooi weer en de gasten waren heel enthousiast. Zowel het zingen, als het verstoppjen en het zoeken van de eieren verliep in een heel toffe sfeer. Michel en Nathalie, twee vrijwilligers die op vrijdag vaak mee komen fietsen en wandelen met de kinderen van De Link, hadden voor ons een mooie route uitgestippeld. In een van de bomen aan de dreef hing een felblauwe onderbroek. Een mysterieus verloren voorwerp dat bij de jongeren toch wel voor de nodige hilariteit zorgde. (lacht)

Rick en zijn bakkersteam hadden broodhaantjes gebakken en de keuken had gedroogd fruit voorzien om aan een ketting te rijgen. Daarmee hebben de gasten in de verschillende klassen en werkingen hun palmpaas-takken versierd. Meestal leven die stokken niet lang. Het lekkers dat eraan hangt wordt vrij snel en enthousiast verorberd.

Ook de volwassenwerking heeft een palmpaaswandeling georganiseerd. Het was een geslaagde dag!"

Stille wandeling met een gouden randje

De ochtendstond heeft goud in de mond. Dat ervaren we bij Iona ieder jaar opnieuw op Goede Vrijdag. Dan maken we traditioneel een stille wandeling naar de Kruiskesberg om er samen de zon te zien opkomen. Ook dit jaar zorgde de wandeling, ondanks de niet allemaal even gewaardeerde aanpassingen, gelukkig weer voor een aantal magische momenten.

Op Goede Vrijdag hoor je bij Iona al heel vroeg de wekkers afgaan. Dat was dit jaar niet anders. Om half zes werd iedereen verwacht aan de Jorisaal voor een tas thee en een koek. Een half uur later ging de wandeling van start. Waar traditiegetrouw de jongeren en volwassenen samen op pad gaan, wandelden we dit jaar in gescheiden groepen, zodat alles conform de maatregelen kon verlopen. In combinatie met een paar onvoorziene omstandigheden zorgde dat vooral bij de jongsten voor een toch wat spannende start. Niet samen kunnen komen met de anderen in de Jorisaal? En na afloop apart ontbijten in de leefgroep? Het was wennen en de teleurstelling werd door onze tieners mopperend kenbaar gemaakt. Tradities houden er nu eenmaal niet van om verbroken te worden. De stille wandeling verliep daarvoor bij de jongeren dit jaar net iets minder stil, maar gelukkig zorgde de natuur wel voor een paar mooie herinneringen. De maan die weerspiegeld werd in de Nete, de zon die zichtbaar naar de hemel klom... het blijft bijzonder.

Bezinning, poëzie en schuifelvoeten

Bij de volwassenen was er een grote opkomst. Ook heel veel collega's wandelden mee, waaronder een paar nieuwe gezichten.

De wandeling verliep in stilte – wat toch wel voor een vleugje magie zorgde – al had de ochtend uiteraard haar eigen klanken. Er werd tijd gemaakt voor wat rek- en strekoefeningen om de lichamen wakker te maken en hier en daar was er een kort moment van bezinning voorzien. Bij het begin van de wandeling sloot iedereen even de ogen om te luisteren naar de subtiele geluiden die in alle vroegte aan de dijk hoorbaar waren. Schuifelende voeten, een kraaiende haan, het lied van een wakkere vogel.

Jochem las onderweg ook het volgende gedicht voor:

*de aarde zakt
achter de dijken
van duizendknoop en riet
de weide zwelt
op de tiktak
van getijden*

*de scholvers zien
het gebeuren
vanop hun kruin
die larven kweekt*

*kikkers kraaien
konijnen winnen terrein*

*de vos in zijn hol
de bever in zijn burcht
ze trekken hun sporen*

*de kromgebogen fietser
de eenzame jogger
ze vrezden het labyrint*

*enkel de wandelaar
met zijn laarzen vol
klaver en kwikzilveren blik
weet dat het grasland niet eindigt
waar de boer zijn palen slaat*

het begint maar pas

De tocht ging langs de dijk, over de Nete tot aan de Kruiskensberg. Daar kwam de zon, die tot dan toe alleen nog maar als gloed aanwezig was, zichtbaar op boven het water. Een grote gouden bol die zich in al zijn schittering liet bewonderen.

Een kruidig slotakkoord

Bij aankomst aan de Kruiskensberg, een bedevaartsoord in Nijlen, werd opnieuw even stilgestaan om bewust van de stilte te proeven. En ook hier gingen de ogen dicht. Half acht was het ondertussen en de wereld werd hoorbaar wakker. Meer vogels zongen hun lied, meer auto's doorkliefden de ochtend en ook de andere geluiden van de dag zwollen aan. De busjes stonden klaar om iedereen terug naar Iona te brengen, waar het keukenteam voor een sober en lekker ontbijt had gezorgd. Op het menu stonden heerlijke kruidenpannenkoeken en verse kruidenthee, van kruiden die onderweg waren geplukt. Na de ochtendspreuk, in het teken van Goede Vrijdag, ging iedereen aan het werk. Met nog wat slaap in de ogen na de korte nacht, maar warm nazinderend van een bijzondere ochtend.

Joke Coussement vervoegt Iona als stafmedewerker zorgbeleid

Begin maart mochten we Joke Coussement bij Iona verwelkomen als deeltijds stafmedewerker zorgbeleid. Graag stellen we haar langs deze weg aan jullie voor. Een gesprek over Jokes achtergrond, haar nieuwe functie en de uitdagingen en groeimogelijkheden die ze daarin ziet.

Welkom bij Iona, Joke. Kun je ons wat vertellen over jouw achtergrond?

Joke Coussement: "Ik ben verpleegkundige van opleiding. Daarna volgde ik een masteropleiding in de verpleegkunde aan de KU Leuven en ben ik aan de universiteit blijven plakken. Ik deed er wetenschappelijk onderzoek aan het departement Verpleegkunde, onder andere rond valpreventie. Toen ik mijn man ontmoette en we onze eerste dochter kregen, ben ik op zoek gegaan naar een job dicht bij huis. Ik ben toen gestart als stafmedewerker bij de zorggroep Zusters van Berlaar met mijn bureau in het woonzorgcentrum van Kessel. Die job heb ik acht jaar gedaan. Ondertussen bleef ik ook een klein percentage van mijn tijd besteden aan onderzoekswerk voor de KU Leuven. Toen we drie kinderen hadden, werd die combinatie te zwaar. Ik heb me toen even volledig op mijn staffunctie gefocust, maar merkte dat het onderzoek me wel

bleef roepen. Toen ik met het gezin meer ruimte kreeg en werd geselecteerd voor een vacature als onderzoeker bij de Thomas More Hogeschool in Geel, hoopte ik op een aanstelling van 20%, maar het was alles of niets. Ik heb heel snel moeten beslissen en wat twijfelend terug de volledige switch naar de onderzoeksrol gemaakt. Het was de start van een heel leerrijke periode. Ik werkte er mee aan projecten rond buurtgerichte zorg en heb er een eigen project rond gezondheidsvaardigheden en eenzaamheid opgestart. Toch voelde ik in die tijd al snel een soort leegte. Ik had jarenlang iets opgebouwd met mensen en miste het om een voet in de praktijk te hebben. Dat hongergevoel bleef. Uiteindelijk ben ik in loopbaanbegeleiding gegaan en heb ik besloten om terug een job te zoeken in een beleidsfunctie binnen het zorg- en welzijnslandschap."

Naast Thomas More bouwde ik de afgelopen twee jaar in mijn vrije tijd mee

aan de opstart van eerstelijnszone Pal-lieterland (Berlaar, Duffel, Lier, Nijlen, Ranst). Als huidig bestuurslid werk ik er mee aan o.a. een betere samenwerking tussen zorg- en welzijnswerkers, lokale besturen en verenigingen voor personen met een zorg- en ondersteuningsnood en hun mantelzorgers. Hiervoor wil ik me blijvend inzetten."

En toen kwam je bij onze zorggemeenschap terecht.

Joke: "Ja, tijdens mijn zoektocht botste ik op een vacature bij Iona. Ik wist eerst niet goed of ze bij me zou passen. Het werken met mensen met een beperking is nieuw voor mij. En ik wist ook niet zo goed wat de functie 'stafmedewerker zorgbeleid' precies allemaal inhield. Maar de manier waarop de job en de werkplek omschreven werden, sprak me meteen aan. Ik stelde me kandidaat en werd uitgenodigd voor een online gesprek met Jan en Fien. Aan dat

gesprek heb ik een ontzettend warm gevoel overgehouden. Ik had meteen een thuisgevoel bij Iona en bij de manier waarop gecommuniceerd werd. Ik voelde: in deze sfeer wil ik werken. Een paar uur later kreeg ik een telefoontje dat ik mocht starten op een andere plaats, waar ik ook net gesolliciteerd had. Na een slapeloze nacht heb ik voor die andere job gepast. Iona prikkelde me. Hoewel ik de kans op dat moment niet zo hoog schatte dat ik geselecteerd zou worden, en ik nog niet wist of de stap wel zou durven zetten, wou ik mezelf de kans niet ontnemen.

Gelukkig verliep ook het gesprek met de twee zorgcoaches heel goed. In december kreeg ik het nieuws dat ik hier mocht beginnen. Ik kon het bijna niet vatten. Ik mocht nog een bezoekje brengen aan Iona om de sfeer op te snuiven en mijn beslissing te nemen. Alles leek te kloppen, dus heb ik de knoop doorgehakt. Bij Thomas More Hogeschool kreeg ik de toestemming om het project rond eenzaamheid nog verder af te ronden. Daar ben ik dankbaar om. Tot september zal ik, naast mijn deeltijdse job hier, dus ook nog een klein percentage van mijn tijd bij Thomas More Hogeschool doorbrengen."

Wat houdt jouw job als stafmedewerker zorgbeleid in?

Joke: "Enerzijds ga ik de zorgcoaches en het paramedisch team ondersteunen. Anderzijds ga ik mee nadenken over specifieke thema's zoals het omgaan met nieuwe media. We willen een visie uitwerken die we consequent en toekomstgericht kunnen vormgeven. Hoe kunnen we jongeren weerbaar maken in het omgaan met nieuwe media? Welke vaardigheden kunnen we hen bijbrengen om hen daarin te ondersteunen?"

Ik ga ook meewerken aan het verder vormgeven van het agressiebeleid, de zelfstandigheidstraining van jongeren, het opnamebeleid, en alles wat met medicatie te maken heeft. Ook denk ik mee na over de toekomst van Iona, de infrastructuuruitdagingen en bovenlokale samenwerkingen in de jeugdhulp. Momenteel ben ik de vragen uit verschillende hoeken aan het verzamelen, zodat ik de thema's en uitdagingen kan ordenen en vervolgens gericht prioriteiten kan stellen."

Dat je verpleegkundige bent, is voor Iona ook een meerwaarde.

Joke: "Ja, enkele weken voor ik hier zou starten, kreeg ik de vraag of ik ook mee wilde instappen in het vaccinatieteam. Dat voelde meteen als een stevige vuurdoop, want ik kende nog niemand uit het team. Normaalgezien leer je eerst je collega's en de manier van communiceren in een organisatie wat kennen. Nu was de eerste vergadering direct gefocust op het draaiboek voor vaccinatievertalen naar Iona. Dat was best pittig, maar het was wel fijn om al eens met iedereen te kunnen samenzitten, zodat we er op de vaccinatiedag als team echt konden staan. Nu Marianne op pensioen is, ben ik de enige verpleegkundige op Iona. Ik zal dus ook mee nadenken over andere medische kwesties, zoals de EHBO-cursus, de ondersteuning bij verslikingsproblematiek, infectiepreventie en de medicatieprocedures." Voor deze thema's zal ik nauw samenwerken met o.a. de medisch verantwoordelijke, Eline Blockx, en de preventieadviseur, Ann Verhaert.

Na je sollicitatie maakte je een document op met 'levenswijzers'. Hoe kwam je daarbij?

Joke: "Tijdens het eerste sollicitatiegesprek stelde Jan me de vraag wie ik als voorbeeldfiguur had. Ik kon daar niet meteen op antwoorden. Heb ik zo iemand? Thuis ben ik er verder over gaan nadenken en heb ik een lijstje gemaakt met alle mensen van wie ik dingen geleerd heb die ik met me meedraag. Ik heb ze 'Levenswijzers' genoemd. Een van die mensen was de pastoor van mijn geboortedorp. Hij kon de mensen in onze parochie heel goed stimuleren om zich in te zetten voor de kerk. Hij sprak hen positief aan, op hun kracht en hun talenten. De mensen bloeiden daar helemaal van op. Die houding wil ik ook meenemen in hoe ik hier bij Iona aanwezig wil zijn. Niet de focus leggen op wat iemand nog niet kan, maar op al het potentieel dat aanwezig is in de marge. Hoe kunnen we onze bewoners stimuleren en helpen om dat potentieel te ontwikkelen, zodat ze voelen dat ze van betekenis zijn in het leven? De pastoor van wie ik deze wijze levenshouding meekreeg, is ondertussen overleden, maar hij leeft verder in mij en ik denk ook in vele anderen die hem kenden."

Je bent nu een maand op Iona aan het werk. Ervaar je nog altijd een gevoel van thuiskomen?

Joke: "Absoluut. Mijn eerste dag voelde best chaotisch aan en ik had echt tijd nodig om even te landen en me hier wegwijs te maken. Dat ik startte middenin deze coronatijd, bracht ook wel wat spanning met zich mee. De eerste dag had ik een overlevingspakket mee met kleine snacks die ik snel in mijn mond zou kunnen stoppen om niet lang mijn mondmasker te moeten afdoen bij het eten, alsook een zakje met alcogel en ontsmettingspray. Dat wekt in normale omstandigheden niet echt vertrouwen, hé." (lacht)

Het gevoel van thuiskomen is ondertussen alleen maar gegroeid. Ik ben warm onthaald en Jan en Stefan, alsook Ann, Eline en Karen hebben echt de tijd genomen om me wegwijs te maken in zowel het live als het online gebeuren hier. Ik heb ook geregeld overleg met Jan. Dat klankbord en die ondersteuning zijn heel aangenaam. Ik voel er vertrouwen in dat ik mijn weg hier ga vinden.

Ondertussen volgde ik ook al een eerste vorming rond heilpedagogie bij Bart Vanmechelen. Het was bijzonder om te merken dat de inhoud toch niet volledig nieuw voor me was. Veel van wat ik meekreeg in de verpleegkunde, hoorde ik hier terug. Dat gaf me een rustig en vertrouwd gevoel.

Natuurlijk kom ik ook wel wat van mijn wolk, doordat de dingen concreter worden. Omdat ik Iona niet kende, had ik heel veel dromen. Ondertussen sta ik meer met mijn voeten op de grond. Ik voel me ontzettend uitgedaagd en ik zie nu ook beter waar ik van betekenis kan zijn voor de gemeenschap en waarom ik me hier zo thuis voel. De waarden die hier voorop staan, de focus op het je ontwikkelen als mens en de manier van omgaan met elkaar: het sluit sterk aan bij hoe ik zelf in het leven wil staan. "

Waar kijk je het meest naar uit in je job?

Joke: "Elkaar leren kennen, naar elkaar luisteren en elkaar waarderen. Als onderzoeker ben je vooral een observator aan de zijlijn. Je ziet veel, maar je zit tegelijk ook wat in een ivoren toren en je handen zijn gebonden. Je mogelijkheden

om beleidsmatig iets in beweging te brengen zijn beperkt, zeker als je gesubsidieerd bent. Hier zit ik in een heel ander verhaal. Ik kan iets opbouwen met mensen en echt in dialoog gaan.

Ik ben ook blij dat ik qua jobinhoud de diepte in kan gaan en kan meebouwen aan een langere termijnvisie. Met de doelgroep bij Iona kun je nog een heel groeipad bewandelen op het vlak van psychosociale ontwikkeling. In woonzorgcentra sta je in voor de begeleiding en ondersteuning van mensen in hun afscheid met het leven. Het is een terugblikken op en het helpen verwe-

zenlijken van de laatste wensen. Grootse dromen en plannen zijn er vaak niet meer, hoewel er heel ontroerende momenten van verzoening, en ja, in dit opzicht ook dan nog zelfontwikkeling - kunnen plaatsvinden die noodzakelijk zijn om het leven te kunnen loslaten. Hier zijn de cliënten jonger en hebben ze nog zoveel meer perspectieven, ondanks hun beperkingen. Het lijkt me niet altijd eenvoudig om je grenzen te aanvaarden en tegelijk te bouwen aan je leven en je plekje in de wereld te vinden. Dat we mensen hierbij kunnen ondersteunen, vind ik heel mooi en boeiend.

Een glazen bol heb ik niet, maar ik wens wel stilletjes dat dit echt mijn plek mag zijn en dat ik niet meer hoeft te switchen van job. Dat ik hier mag groeien en bouwen en verder thuiskomen. En dat ik het gevoel mag blijven hebben dat ik nu zo sterk heb: dat mijn weg hier ligt. Dat het plaatje voor ons allemaal blijft kloppen. En dat we nog lang samen onderweg mogen zijn."

Van harte veel succes gewenst!

DITJES EN DATJES

Tombola ten voordele van Iona vzw

Onze medewerkster Eline Blockx volgt een bijkomende opleiding Graduaat HR-support aan de Thomas More Hogeschool in Antwerpen. Voor het vak 'Organiseren en plannen' kreeg ze de opdracht een actie voor het goede doel op te zetten.

Samen met twee medestudenten, Sanae en Laetitia, creëerde Eline een tombola ten voordele van Iona vzw. Heel wat lokale sponsors, waaronder onze eigen bakkerij en het Iona atelier, zorgden voor mooie en waardevolle prijzen. Zo vielen er onder meer heerlijke paaspralines, handgemaakt keramiek, speelgoed, een kledingbon, old school boekentassen, drankpakketten, laptoptassen en een tienbeurtenkaart padel

(een soort kruising van tennis en squash) te winnen.

De trekking vond plaats op vrijdag 19 maart, met de onschuldige handen van onze bewoners van Peronniek Beneden, de leefgroep waarin Eline begeleidster is. De winnaars werden ondertussen op de hoogte gebracht en mochten hun prijzen in ontvangst nemen.

De tombola bracht maar liefst 574 euro op. Het bedrag gaat integraal naar onze werking. Onze dank gaat uit naar Eline, Sanae en Laetitia en naar al wie één of meer lotjes kocht en deze toffe actie mee steunde.

EN DAN OOK NOG...

DE EERSTE BLOEMKOOL VAN HET SEIZOEN!

De voorbije 12 maanden zijn voor iedereen wel een bijzondere, soms negatieve tijd geweest. Op welke wijze hebben onze kinderen met beperkingen die periode doorgemaakt? Hoe hebben hun ouders en bewindvoerders hierop ingespeeld? Drie ouders delen graag hun bevindingen.

Mama Karine: "Het jaar 2020 stond in het kader van 'leren loslaten'. Op 9 maart 2020 kwam mijn partner terug uit Oostenrijk. Vijf dagen later werd ik ziek, met alle symptomen van covid-19, waardoor ik mijn zoon Arnaud niet naar huis kon laten komen. Niet veel later kwam ook de verwachte beslissing dat de gasten een tijdje niet meer naar huis mochten. Het was voor mij de start van een moeilijke periode, aangezien ik weet hoe belangrijk naar huis komen voor Arnaud is en hij psychisch sterk achteruit kan gaan.

Videobellen was duidelijk 'het' wondermiddel. Ik moet zeggen dat de begeleiding het in deze – voor iedereen moeilijke – situatie, heel goed heeft aangepakt om de situatie aan de gasten uit te leggen. De eerste maanden in lockdown zijn we dus zonder kleerscheuren doorgekomen.

Toen Arnaud op kamp vertrok, was het zoeken naar creatieve oplossingen om ervoor te zorgen dat bepaalde items, die op Iona lagen, in zijn valies terecht kwamen. Gelukkig had ik nog foto's van bijna alle items van Arnauds valies van het jaar voordien. Zo kon ik aan de begeleiding aangeven wat ik nodig had uit zijn kast. Dat ik niet op Arnauds kamer kon komen om zijn valies voor het weekend te maken, was ook niet makkelijk. Alles went, al kijk ik wel uit naar de dag dat we opnieuw binnen mogen.

Ik ben blij dat de gasten bij Iona op een rustig, groen en vrij groot domein leven. Daardoor konden ze zowel in de zomer als in de winter ☐ met de sneeuw ☐ toch nog leuke activiteiten doen. Dit helpt mij als moeder om deze hele periode toch als oké te ervaren.

Ik kijk ernaar uit om met mijn zoon terug eens op stap te gaan, om terug op zijn kamer te mogen en zijn kleerkast uit

Hoe hebben gebruikers en hun ouders de coronaperiode ervaren?

te kuisen, om alle gasten terug te kunnen zien in hun leefruimte en opnieuw normale contacten te hebben met de begeleiding. Voor mij is 2021 het jaar van de hoop."

Papa Johan: "Onze dochter Alexandra begreep niet wat er sinds maart vorig jaar aan het gebeuren was. Zelf het feit dat we haar tijdens de eerste lockdown een drietal maanden niet konden zien, was geen probleem voor haar. Natuurlijk hadden we heel regelmatig contact via Skype. Voor ons als ouders was dat een emotionele nood, voor Alexandra was het heel prettig.

De werkgebieden waren gesloten en alles draaide op een laag pitje. Voor onze dochter ideaal, in de zin dat ze veel minder veranderingen moest ondergaan. Er waren veel activiteiten in de groep, rustig, samen met de medebewoners. Het leek voor haar echt vakantie.

Wij vinden dat Iona, met haar strenge aanpak van de pandemie, heel goed heeft gehandeld. Ook de communicatie met de zorgcoaches verliep prima."

Vader Erik: "De eerste 'lockdown' overviel ons, vrijdagavond 13 maart 2020. Normaal was die dag voor onze zoon de start van een weekendje thuis. We werden meteen en onvoorbereid voor de keuze gesteld: ofwel kon hij naar huis komen en hier blijven voor een nog niet bepaalde tijd, ofwel kon hij in Iona blijven voor een eveneens onbepaalde periode. We lieten de keuze aan Johan over; hij is ook al bijna 43 jaar. Zijn besluit stond meteen vast: tot nader order dan maar thuis.

Het was geen sinecure om Johan op een goede manier bezig te houden. Toch werd het een aangename periode, zowel voor hem als voor ons als ouders. Gelukkig zijn we beiden

met pensioen, zodat wij tijd konden vrijmaken voor Johan. Echter, naar buiten gaan om te wandelen of om samen met hem te winkelen – wat hij zeer graag doet – was geen optie. Dan maar de tuin opzoeken. Wonderwel was Johan ons daar zeer behulpzaam... op zijn eigen rustige ritme.

Die periode tot 7 juni – twaalf weken thuis! – is goed verlopen. Johan geeft nagenoeg nooit blijken van zijn gemoedsge-steltenis. Toch merkten we dat hij opleefde toen de terugkeer naar Iona in zicht kwam. Hij houdt van de omgeving, van zijn vrienden en begeleiders, van zijn werk in de tuin. Ook de hel-dere structuur in zijn dagen en weken is voor Johan zeer

belangrijk. De kortere lockdown in november/december ver-liep eveneens goed.

Johan heeft de corona-periode tot nu dus goed doorstaan, beter dan wij als ouders. We hebben het volste vertrouwen in de goede zorgen die door de medewerkers van Iona aan onze zonen en dochters besteed worden. Tegelijk was het enigszins teleurstellend dat we niet op de kamer van onze 'poulain' mochten komen, nu al meer dan een jaar lang. Anderzijds zijn wij zeer tevreden dat, door de uiterst voorzichtige aanpak van Iona, de uitbraak van besmettingen vermeden werd. Daarvoor spreken we graag onze dank uit."

VORMING

tekst: Lien Van Laere

Goede zorg voor zij die zorgen

Dankzij een Europees subsidieproject kunnen we bij Iona twee jaar lang intensief aan de slag rond het thema werknemerswelzijn, dit onder de deskundige begeleiding van een team van coaches.

In de februari-editie van Iona Magazine lichtte Marc De Baets van EDEPS het project uitgebreid toe. Ondertussen zijn we twee maanden verder. Tijd voor een korte update. We praten met trainer en coach Miebet Van Santen, die het project mee begeleidt.

Miebet Van Santen: "De voorbije maanden hebben we individuele gesprekken gevoerd met alle leden van de Raad van Bestuur van Iona en met alle zorg- en teamcoaches. We hebben ieder van hen grondig bevraagd over hun visie op het welzijn van de medewerkers. Een Raad van Bestuur houdt zich in organisaties in principe vooral bezig met de financiële, juridische en andere beleidszaken. Met human resources hebben de leden doorgaans minder ervaring. Het was dus zowel voor hen als voor ons interessant en verfrissend om het samen te hebben over de zorg voor de mensen die zorg dragen.

In de gesprekken met de zorg- en teamcoaches viel ons op dat er heel warm over Iona gesproken werd, zeker in vergelijking met andere organisaties waarmee we op pad zijn in het kader van dit project. In het algemeen hoorden we dat mensen hier graag werken omdat ze voldoening vinden in hun job en genieten van het mooie, groene kader. Ook de antroposofische inspiratie werd zeer gewaardeerd en als een meerwaarde ervaren. Een aantal van de bevraagden uitte de wens om aan het antroposofische aspect nog meer aandacht te geven. Ook het werken op mensmaat, met oog voor de mens, werd als belangrijke factor gegeven voor het welzijn dat medewerkers ervaren op het werk."

Vertraging op de lijn

Miebet: "Met alle andere medewerkers hebben we helaas nog niet kunnen samenzitten. We hoopten na de vaccinaties zo snel mogelijk de gesprekken te kunnen inplannen, maar door de stijgende cijfers is live langskomen jammer genoeg nog niet aan de orde. Uiteindelijk hebben we daarom beslist de gesprekken online in te plannen in de loop van april. We merken dat de trage start van het project voor wat teleurstelling heeft gezorgd, zowel bij een aantal medewerkers als bij onszelf. In het ideale scenario was de nulmeting al afgerond en waren we nu al live aanwezig met de opstart van cursussen en coaching. Het verplicht moeten overschakelen op online gesprekken is uiteraard ook niet fijn, maar het is momenteel de enige mogelijkheid die we zien."

Warme oproep

Miebet: "Momenteel zijn er niet zoveel aanmeldingen voor de gesprekken, dus bij deze doe ik graag een warme oproep aan de medewerkers om zich alsnog aan te melden. De gesprekken met de medewerkers zijn belangrijk om de rest van het traject gericht en op maat te kunnen vormgeven. Ze helpen ons inschatten waar we echt helpend kunnen zijn en waar we vooral op in te zetten hebben. Zo kunnen we gericht ondersteuning bieden op het vlak van communicatie, motivatie en coachende vaardigheden – allemaal factoren die bijdragen aan werknemerswelzijn. Onze algemene focus ligt in

ieder geval op het welzijn van de zorgenden. Wie zorgt voor de zorgenden? Dat gegeven staat centraal. We kijken er zelf, ondanks de uitdagende omstandigheden en de daarbij horende vertragingen, erg naar uit om met dit project van start te kunnen gaan. Iona is een bijzondere organisatie. Dat heb ik zelf mogen ondervinden door al een tijd met jullie op stap te zijn. En dat merken ook de andere coaches in dit project op. Zelfs langs digitale wegen heeft Iona een opvallend warme uitstraling die ons extra motiveert om met jullie dit traject te bewandelen. We hopen dankzij de goodwill van alle partijen samen het enthousiasme te kunnen bewaren en alsnog een mooie doorstart te kunnen maken."

Op de planning

Miebet: "Wat alvast zeker doorgaat, is een digitale opleiding voor de leidinggevenden op 20 en 27 april, met een terugkoment op 11 mei. Daarin zullen we inzoomen op het geven van feedback aan collega's, volgens de principes van de verbindende communicatie. In mei of juni kunnen we dan hopelijk, nadat we zelf gevaccineerd zijn, in levende lijve starten met de interventies, methodes en opleidingen om tot meer welzijn te komen. Lukt dat niet meer voor de zomer, dan zullen we opnieuw samen evalueren wat de beste piste is."

DITJES EN DATJES

Zonniige nieuwe creaties

In de dagbesteding voor volwassenen werd de voorbije maanden weer heel wat moois gemaakt. Zo onder meer ook deze kleurrijke vaasjes, ideaal voor wat fris lentegroen.

Katelijne Elst: "Het maken van de vaasjes is, zoals alles wat we hier maken, een proces dat we samen met de gasten aangaan. Voor deze vrolijke vaasjes mixten Lies, Sofie en Emilia de gietklei. Kelly hielp bij het gieten van de eitjes in de mal – heel fijn om te doen. Arno heeft geholpen bij het mixen van het glazuur en Marij hielp bij het glazuren van de buitenkant. Wie bij welke stap hielp, hing af van wie op dat moment aanwezig was. Wanneer ik zelf niet aanwezig was, hebben de collega's het maken van de vaasjes verder opgenomen. Het is een proces dat in heel wat stappen verloopt. Iedere stap dient zorgvuldig opgevolgd te worden om tot een mooi resultaat te komen. Ook de timing is belangrijk. De klei moet ongeveer een kwartier trekken in de mal. Per dag maakten we één eitje."

De vaasjes, die gezien de beperkte oplage echt collector's items zijn, werden voor 5 euro te koop aangeboden via het

Iona winkeltje. Ze waren begeerd! De eerste collectie was direct uitverkocht en er volgden ook meteen nieuwe bestellingen. Wie volgend jaar graag één of meerdere exemplaren bestelt voor de paastafel, geeft best tijdig een seintje. Het atelier werkt ook met plezier op bestelling!

Infosessies rond seksualiteit

Duidelijke, positieve voorlichting rond relaties en seksualiteit is welkom en nodig, zeker voor opgroeiende jongeren en al wie hen in in hun ontwikkeling begeleidt. In samenwerking met Annelies Adriaensen van Vrij Bewust organiseren we dit voorjaar bij Iona een aantal informatiesessies rond seksualiteit voor respectievelijk onze jongeren en volwassenen en hun begeleiders. Annelies, in maart gaf je een online infosessie voor onze begeleiders. Welke thema's kwamen daarbij aan bod?

Annelies Adriaensen: "We hebben het onder andere gehad over seksualiteit binnen de emotionele ontwikkeling. Hoe ziet een gezonde seksuele levensloop eruit voor mensen zonder een beperking, van bij de geboorte tot in de ouderdom? Wat zijn normale seksuele gedragingen? Wat zijn eventuele moeilijkheden? Vervolgens hebben we meer specifiek ingezoomd op het vlaggensysteem 'Buiten de lijnen'. Dit is een tool die specifiek is ontwikkeld voor professionals die werken met jongeren met specifieke noden. Het systeem wordt onder andere toegepast in initiatieven voor mensen met een beperking, bij vluchtelingen en in de bijzondere jeugdzorg. Deze mensen hebben het soms moeilijker om grenzen aan te geven en om helder te zien wanneer iemand anders een grens aangeeft. Het vlaggensysteem helpt begeleiders om gepast te leren reageren op seksueel gedrag en leert hen hoe ze met eventueel grensoverschrijdend gedrag kunnen omgaan. Ook voor de doelgroep bij Iona is het een heel bruikbare tool. Ik heb de begeleiders wegwijs gemaakt in het systeem, de verschillende kleurcodes toegelicht en handvatten aangereikt rond hoe ze ermee kunnen werken."

Waarom is deze vorming belangrijk?

Annelies: "Met de sessies voor begeleiders willen we vooral manieren aanreiken om zo objectief mogelijk naar een situatie te kijken, om er vervolgens adequaat intern op te kunnen reageren. Hoe kun je omgaan met overschrijdend gedrag zonder in een kramp te schieten? Hoe kun je op een neutrale en constructieve manier overleggen met je team en de situatie correct verder oppakken? Door deze vormingen te geven, zorgen we ervoor dat begeleiders alle handvatten in huis hebben om vragen rond seksualiteit gericht in hun team te bespreken en er vervolgens bewust mee om te gaan. Het vlaggensysteem en de daarbij horende kleurcodes helpen om objectief in te schatten wat gezond gedrag is en wat niet, wat kan en wat niet."

De vorming voor de volwassenen staat nog op de planning, maar je gaf ondertussen wel al enkele groepssessies voor de jongeren bij Iona.

Annelies: "Ja, met hen heb ik vooral gewerkt rond een aantal concrete voorbeelden. We hebben gekeken naar specifieke situaties die worden uitgebeeld op de kaarten in het vlaggensysteem. Daarbij was de vraag vooral: "Wat gebeurt hier?" En vervolgens: "Is wat hier gebeurt goed of niet goed? Hoe kun je er op een goede manier mee omgaan?"

Het is niet de bedoeling dat de cliënten de verschillende kleurcodes van het systeem leren herkennen. Wel leer ik hen nadenken over hun gedrag en over de signalen die anderen geven. Zo leren ze inzien wat oké en gezond is en wat niet. Ik leer hen ook hoe ze situaties zodanig kunnen aanpakken dat ze noch over hun eigen grenzen laten gaan, noch die van anderen overschrijden."

Merk je openheid bij de bewoners om hierover in dialoog te gaan?

Annelies: "Toch wel. Natuurlijk stond niet iedereen er meteen voor open, maar de meesten hebben oprecht goed meegewerkt. Het is natuurlijk ook altijd wat afwegen en aanvoelen in functie van de groep hoe je het aanpakt en wat je precies brengt. Maar het is belangrijk het taboe rond seksualiteit weg te werken en het thema open en eerlijk te bespreken. Als jongeren in hun puberteit komen, experimenteren ze. Dat hoort bij die levensfase. Door hen daarin te begeleiden, kunnen ze zich op een gezonde manier ontwikkelen. Bij mensen met een beperking is het extra belangrijk hier aandacht voor te hebben. Ze kunnen een situatie zelf niet altijd goed inschatten en ze weten vaak ook niet hoe ze kunnen duidelijk maken dat ze iets niet willen. Ze hebben er doorgaans ook geen besef van dat iemand trauma's op seksueel vlak kan oplopen of hoe je ervoor kunt zorgen dat het niet zo ver hoeft te komen. Hen daarin bewust en wegwijs maken via heldere informatie en educatie is dus zinvol en nodig."

WELKOM NIEUWE MEDEWERKERS

Liesbeth Martens is in februari gestart als begeleidster in Dun-I

Lotte Peeters startte op 22 maart als begeleidster in Dun-I

Caroline Michiels startte op diezelfde dag als begeleidster in Peronniek Beneden

DEZE MEDEWERKERS ZWAAIDEN WE UIT

We nemen eind april afscheid van **Ellen Frederickx** als begeleidster in de nachtwacht

ONZE JOBSTUDENT

Steven Verschuren is aan de slag als jobstudent in Bride.

ONZE STAGIAIRS

Alazne Vanminsel loopt stage in Dun-I.

Janne Van den Schoor loopt stage in Pebo.

Fleur Peeters is onze stagiaire in Staffa.

Margarita Peelaerts Meeus staat als stagiaire in Bride.

Gie Van Hapen is stagiair in Botvid.

Bart Baeten, de broer van Rick van de bakkerij, staat in de dagbesteding van het MFC.

DE JARIGE BEWONERS GEVIERT

Johan Meersman 4 april

Laura Fransen 5 april

Nathalie Vandermeiren 22 april

Adam Toufali 30 april

Gianni Vercammen 3 mei

Mehdi El Hammouchi 4 mei

Pedro Fernandes 5 mei

Ilias Asad 7 mei

Ayman Ramdani 10 mei

Quinten Walsmann 8 mei

Benjamin Jabé 20 mei

Mats Devriese 30 mei

Stefanie Raeymaeckers 3 juni

Vincent Sovet 4 juni

Jorn Vrancken 7 juni

AGENDA

- Op 20 april, 27 april en 11 mei is er een online vorming voorzien voor onze teamcoaches en zorgcoaches, over confronterende feedback durven geven.
- Op vrijdag 21 mei vieren we het Pinksterfeest.
- De live activiteiten zijn onder voorbehoud. We volgen de geldende maatregelen.

WOORDZOEKER:LENTE

D	R	E	K	H	E	L	N	E	S	A	P	S
W	Z	C	P	I	N	K	S	T	E	R	E	N
X	S	E	J	T	E	M	M	A	L	P	T	G
L	G	A	R	R	P	O	B	L	O	E	I	M
S	L	E	B	E	I	R	K	E	T	N	E	L
H	B	T	P	V	B	U	S	N	L	E	X	D
H	M	Z	U	J	M	D	G	F	C	D	X	K
O	V	T	D	M	E	S	E	O	L	B	D	C
Z	O	N	N	I	G	M	L	U	A	H	Y	U
L	Z	G	X	H	I	U	U	H	O	B	S	O
O	T	R	V	D	B	N	E	S	T	S	T	F
N	K	M	N	E	R	E	I	N	I	U	T	J
K	T	T	R	A	A	V	L	E	M	E	H	W

te vinden woorden:

- BLOEI
- BLOESEM
- HEMELVAART
- LAMMETJES
- LENTEKRIEBELS
- NEST
- PASEN
- PINKSTEREN
- TUINIENEN
- ZONNIG

WERKTEN MEE AAN DEZE EDITIE:

- Annelies Adriaensen,
- Patrick Baeten, Eline Blockx,
- Fien Caeyers, An Cortens,
- Joke Coussement,
- Martine De Bie, Kurt De Herdt,
- Katelijne Elst, Het Geel Punt,
- Stefan Geuens, Jan Jacobs,
- Petra Luyten, Erik Meersman,
- Maarten Nieuwdorp,
- Inne Renders, Lien Van Laere,
- Miebet Van Santen,
- Karen Verbist, Ingrid Verreydt.